

Michael Walsh: A politikai korrektség az elme fasizmusa

2015 január 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

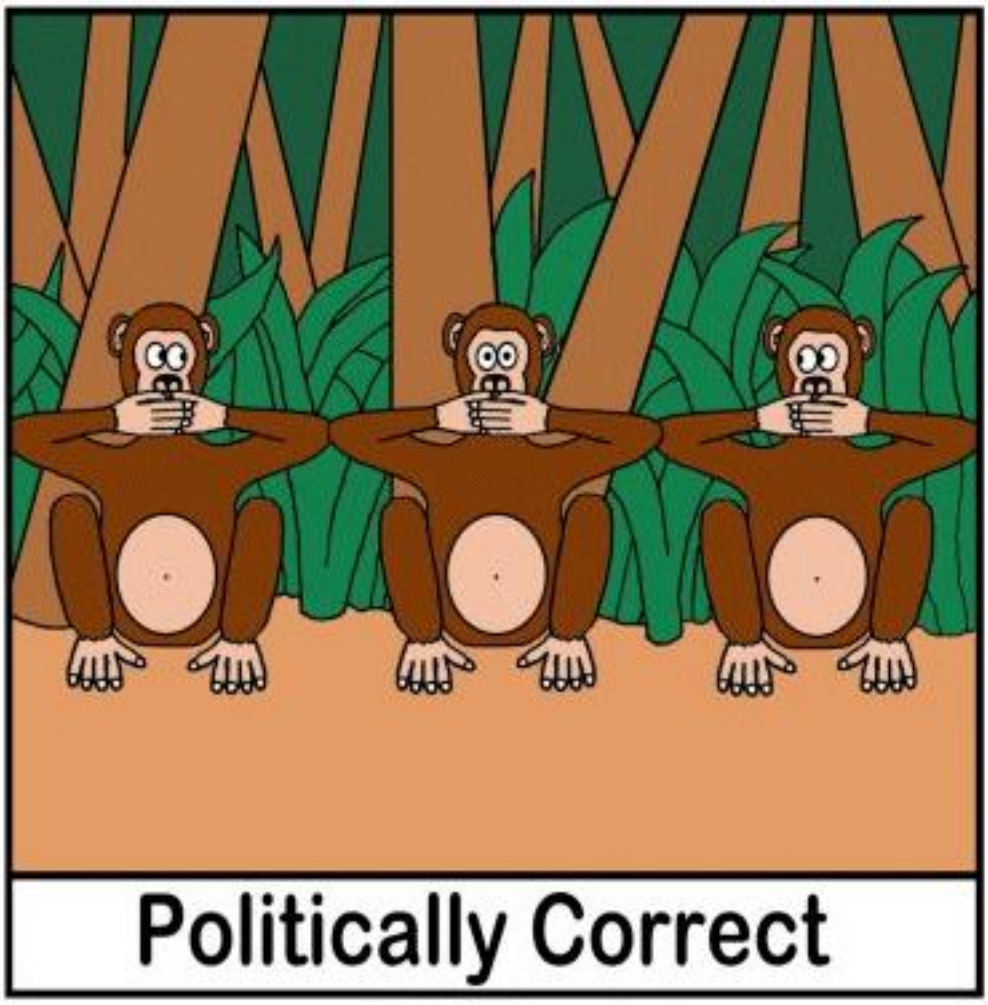
- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A politikai korrektség azt akarja, csak egy oldala legyen az igazságnak és ne legyen róla vita. Pedig versenynek kell lennie a valóságértelmezések között – mondja Michael Walsh amerikai jobboldali-libertárius újságíró, {...}

{...} médiakritikus, író,aki nagyon nem szereti azokat a véleményeket, amelyek úgy kezd?dnek: „természetesen a szólásszabadság pártján vagyok, DE...”. Walsh a Danube Institute vendégeként érkezett Budapestre.

Ha nem mondhatod ki, amit szeretnél, semmit sem tehetsz; ha megtiltják, hogy beszélj, a következ? lépés az lesz, hogy megtiltják, hogy gondolkodj – mondta a budapesti Danube Institute amerikai vendége, Michael Walsh.

A sokoldalú Walsh zongoristának és zeneszerz?nek tanult, majd a média világa kezdte érdekelni: b?nügyi újságíróként kezdett, zenekritikusként folytatta, tudósított a berlini fal leomlásáról, írt regényeket is. A sokáig a neves Time magazinban publikáló Michael Walsh jelenleg jobboldali-libertárius médiakritikusként ismert, aki Andrew Breitbarttal közösen alapította meg a BigJournalism.com cím? oldalt.
Michael Walsh-sal az amerikai közállapotokról, az amerikai közbeszédet eluraló politikai korrektségr?l és annak vadhajtásairól beszélgettünk. Walsh könnyed felütésként elmondta: neki négy fegyvere van otthon, ami azért hasznos egy fegyveres támadás esetén, mert ha a támadóra szegezi a fegyvert, akkor az vele lesz elfoglalva, s addig a fegyvertelenek el tudnak menekülni.

Szavai szerint a b?nügyi tudósítás a legjobb újságíró és regényíró iskola: gyorsan kell megírni a sztorit, érdekes emberi történeteket lehet találni, miközben érzelmileg felfokozott állapotban lév? embereket és rend?röket hallgatunk, s közben be kell tartani a szoros határid?ket. *„A legjobb b?nügyek éjjel történnek, amikor bezárnak a bárok”* – tette hozzá nevetve. Walsh örül annak, hogy nem tanult formálisan újságírást, mert akkor a gyakorlat során le kellett volna szoktatni ?t az iskolában eltanult rossz beidegz?désekr?l. Mint mondta, régen bárki lehetett újságíró: *„csak odamentél a rend?rhöz és kérdezgetted, hogy mi történt”*. Ma sajtóigazolványt kérnek és megkérdezik, van-e valamiféle képesítésed újságírásból. Régen szabadelv?, szabadságelv?, keményen dolgozó és vagányul fellép?, egymással komolyan verseng? emberek voltak az újságírók, most egyre több közöttük, ahogy Walsh fogalmazott, a „college guy”.

Walsh idézte az amerikai alkotmány els? kiegészítését, mely szerint a Kongresszus nem hozhat olyan törvényt, amely a szólás- és sajtószabadsághoz való jogot korlátozná. Most mégis azt látja: az amerikai közbeszédet a politikai korrektség térnyerése alakítja. Balos barátaival egyetért abban, hogy bármivel lehet viccelni, bármir?l lehet

beszélni. De most mégis úgy látja: egyre inkább terjed az öncenzúra a sajtóban, egyre inkább elvárások jelennek meg, mir?l hogyan illik írni. *„Öncenzúrára kényszerítjük magunkat, miközben ez ellen kellene harcolni. Persze nem kell hülyeségeket írni, de ahhoz is jogunk van.”* Az amerikai kritikus azt is sajnálja, hogy egyre inkább átszivárog az USA-ba az az európai gyakorlat, hogy egy-egy sajtótermék szigorúan egy ideológiát képvisel.

Egyre több mind a formális, mind az informális korlátozás – tette hozzá Walsh. Az Obama-kormányzat is kifejezetten ügyel és figyel arra, mir?l hogyan írnak az amerikai sajtóban. Információi szerint a New York Times odáig ment az öncenzúrában, hogy a párizsi merényletr?l szóló tudósításából eltávolította azokat a részeket, amelyekben arról írnak, hogy az elkövet?k az iszlámról szónokoltak egy-egy érintettnek. Walsh szerint gyakran el?fordul, hogy a nagy lapok nem írják meg egy-egy sztori kényelmetlen részleteit.

Régen értékelték az egyedi hangot és tisztelték azt – mondta a médiakritikus, aki a kommunizmus összeomlása el?tt érkezett Nyugat-Németországba, majd Berlinbe, kés?bb pedig ismeretségbe került a Stasi-ügynökkel, aki megfigyelte ?t, illetve egy helyi KGB-összeköt?vel is.

„A politikai korrektség az elme fasizmusa” – szögezte le Michael Walsh, aki úgy látja: a politikailag korrekt hozzáállás ugyanúgy *„nagy illúziókhoz”* vezet, ahogy a kommunista blokk is illúzióban élt, nem ismerve saját társadalmai valóságát, amire csak a rendszerváltás után derült fény. *„Az újságírónak a valóságról kell írnia, akkor is, ha nem szereti azt”* - jegyezte meg. A kérdésre, hogy az Egyesült Államokban is elterjedt-e a politikai korrektség, hiszen az inkább Európa jellemz?jének t?nik, azt válaszolta, hogy hazájában nagy népszer?ségnek örvendett a marxista frankfurti iskola, amely elterjesztette a pc-felfogást. A politikai korrektség eredetileg viccek tárgya volt, de *„nyafogós emberek egész sora elterjesztette”*. A pc régen vicc volt, ma már nem az. *„A pc gonosz”* és a humor halálát is jelenti – hangsúlyozta Michael Walsh, aki nagyon nem szereti azokat a véleményeket, amelyek úgy kezd?dnek: *„természetesen a szólásszabadság pártján vagyok, DE...”*.

A hatvanas évekre is kitért Michael Walsh, szerinte akkoriban két lehet?sége volt annak, aki az akkor divatos témákkal akart foglalkozni: jogász vagy újságíró lesz. Akkor még fontos volt az objektivitás, de *„az objektivitásnak vége”* azóta, a *„pártfogó médiának”* (advocacy journalism) köszönhet?en. Ennek a fajta hozzáállásnak köszönhet?en azonban erodálódni kezdett a nagy lapok, például a New York Times tekintélye. Walsh szerint ma egyértelm?en kimutatható a nagy amerikai médiumokban egy volt kollégájának, David Axelrodnak a keze nyoma, aki újságíróból Bill Clinton tanácsadója, majd Barack Obama kampánystratégája és médiatanácsadója lett, de meg?rizte a médiakapcsolatait. *„Rájöttek, hogy jól lehet befolyásolni a kultúrát, ha a média a te oldaladon van.”* Az Obamát dics?ít? lapok most nagyon megijedtek, amikor Obama nem ment el a szólásszabadság mellett kiálló párizsi menetre: pártfogoltjuk nem úgy viselkedett, ahogy azt ?k addig beállították. S hogy mit csinált Obama a felvonulás alatt? *„Meccset akart nézni otthon”* - emlékeztetett Michael Walsh, az elnök ugyanis nagy sportrajongó.

A médiakritikus 18. századi angol esszéistáktól is idézett, akik szerint ha az ember nem nevezheti sajátjának a nyelvét, semmije sem marad, semmit nem tud megnevezni. *„A politikai korrektség azt akarja, csak egy oldala legyen az igazságnak és ne legyen róla vita. Pedig versenynek kell lennie a valóságértelmezések között, hogy az emberek megismerhessék a lehetséges magyarázatokat.”* Walsh szerint probléma, hogy a fiatalok számára jelenleg a politikailag korrekt környezet a default üzemmód, ehhez van szokva. A médiakritikus ennek ellenére úgy látja – és azt tanácsolja –, *„ha kiállsz az igazadért, tisztelni fognak érte”.* A médiakritikus úgy fogalmazott: *„Ahogy az iszlám, úgy a baloldal is behódolást akar, csak utóbbiak a szavaidat akarják elvenni. De ha elveszik a szavaidat, mi marad neked?”*

Walsh úgy látja: minél közelebb van egymástól a hivatalos és a valós beszédmód, annál boldogabb és egészségesebb egy társadalom. Ha a két beszédmód elkezd eltérni egymástól, elveszíthetjük a kapcsolatot a valósággal. Az újságírónak csak egy feladata van: a valóságról tudósítani.

Szilvay Gergely tudósítása

http://media.mandiner.hu/

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló